

Ple de les Corts Valencianes celebrat el dia 2 de desembre de 2004. Comença la sessió a les 10 hores i 6 minuts. Presideix el Molt Excel·lent Senyor Julio de España Moya. Sessió plenària número 39. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Il·lustríssims senyors diputats i senyores diputades.

Continua la sessió amb la compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana, formulades pells Grups Parlamentaris

En primer lloc, formula la pregunta el il·lustre diputado y síndic del Grupo Parlamentario Popular, señor Castellano.

Por favor, señor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Molt excel·lent president.

Molt honorable president de la Generalitat.

Senyories.

En primer lloc, donar la condolència al molt excel·lent president de les Corts per la mort de son pare. En nom del Grup Parlamentari Popular, i crec que de tots els diputats, les més sinceres condolences.

Senyories, l'aprovació per unanimitat per part del Consell de política fiscal i financera, del programa d'estabilitat pressupostària 2005/2007, presentat pel Govern Valencià, ha desmuntat totes les crítiques i tots els atacs als que fou sotmés per part del Partit Socialista, sobretot dels socialistes valencians, que, a més de votar en contra sobre este programa en estes Corts Valencianes, han continuat atacant-lo i criticant-lo a pesar del criteri favorable del govern socialista que quedà perfectament plasmat, com he dit, en el recolzament per unanimitat en el Consell de Política Fiscal.

Per tant, per més que es pregunte i per més que es vulga dir per part dels socialistes valencians, no es va enganyar a ningú. El programa d'estabilitat presentat en estes Corts, i presentat en el Consell de Política Fiscal i Financera, és un programa absolutament realista, és un programa que necessitava la nostra comunitat i que així també el govern socialista ho ha fet. I només ha tingut una única variació substancial, senyories. Eixa única variació substancial que ha tingut és precisament la condició, jo diria que, més que la condició, la imposició que el govern socialista li feu al Consell de la Generalitat, que no era altra que el Govern de la Generalitat aplicara directa i immediatament l'impost sobre hidrocarburs, o el denominat o més conegut impost sobre les gasolines.

I dic açò, perquè anteriorment existia un acord en el que soles es condicionava l'aplicació de l'impost sobre hidrocarburs fins el moment que es compliren determinades previsions que, per cert, el mateix govern socialista havia marcat sobre els preus del barril del petroli.

Davant tot açò, els socialistes valencians han volgut malinterpretar este tipus de qüestions malgrat que són conscients que han sigut total i completament una imposició del seu govern, perquè no es fien ni de les seues pròpies previ-

sions, desconfien, fins i tot, de les seues previsions que havien fet.

Miren, senyories, la nostra comunitat ha sigut capaç durant tots estos últims anys de créixer, de progressar, d'invertir en qualitat de vida i ho ha compaginat amb una reducció constant dels impostos. Així, ha quedat demostrat que els únics que aposten per incrementar els impostos han sigut els socialistes i, ara, fent-ho també en l'aplicació de l'impost sobre hidrocarburs.

Amb açò queda demostrat, una vegada més, que govern socialista és sinònim de pujada d'impostos. Ho demostraren en l'anterior etapa quan governaren i ara en estos moments també ho estan corroborant. Fins i tot, l'aigua van a posar-la més cara als nostres llauradors, com ahir anuncià la ministra. Fins l'aigua volen augmentar!

Així ha quedat clarament demostrat, senyories, que el Govern Valencià ha presentat un programa d'estabilitat totalment realista, que dona respostes a les necessitats de la nostra comunitat i que fins el mateix govern socialista així ho ha reconegut, malgrat que a la nostra comunitat, com sempre, per pura demagògia els socialistes continuen contradictori, inclús, el seu propi govern i, per tant, una vegada més fent el ridícul.

En definitiva, tal aprovació del Consell de política fiscal, el programa d'estabilitat que ha sigut aprovat, no soles, senyories, és realista, sinó que s'adapta –com dia– perfectament a les necessitats de la nostra comunitat, que va a permetre reduir el dèficit, va a permetre, sobretot, continuar invertint per a seguir creixent, generant ocupació, generant qualitat de vida, com han fet en estos últims anys. És a dir, este es un programa que va a possibilitar equilibri pressupostari i, sobretot, va a mantindre un alt ritme en la inversió pública, com així s'està fent ja en el present i es farà de cara al futur.

Per tant, senyor president, per la importància i les conseqüències d'este acord, li formule la pregunta de: Quina és la valoració que realitza respecte a l'acord del Consell de Política Fiscal i Financera en què s'aprovà el Programa d'estabilitat presentat pel seu govern per als anys 2005-2007?

Entenem, senyor president, que una vegada més en este assumpte es demostra la seriositat i la credibilitat del Govern Valencià front a la demagògia i a la imprevisibilitat del govern socialista.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Castellano.

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Senyor president, en primer lloc, transmetre també les condolences del govern de la Generalitat per la mort de son pare.

Senyories.

Senyor portaveu del Grup Parlamentari Popular.

Efectivament, dona seriositat, dona compromís i dona responsabilitat a un govern. Van fer, sota una proposta de la Llei d'estabilitat pressupostària, aprovada la legislatura anterior, governant el Partit Popular, un pla d'estabilitat per als pròxims quatre anys, un pla d'estabilitat que vam portar

ací a les Corts Valencianes per a la seua discussió per part de tots els grups parlamentaris, un pla d'estabilitat que es va a portar després a la discussió i negociació amb el Govern d'Espanya, i un pla d'estabilitat que ha sigut aprovat per unanimitat per tots els membres del Consell de Política Fiscal i Financera d'Espanya.

Seriositat i responsabilitat front a discursos gens sòlids, discursos irresponsables. Quatre o cinc coses, entre altres compromisos, del Govern de la Generalitat, assumits pel Govern de la Generalitat, una qüestió que ens pareix que hauria de ser compromís del Govern d'Espanya, però que se'ns ha demanat que siga un compromís del Govern de la Generalitat independentment que les previsions macroeconòmiques per part del Govern d'Espanya no es complisquen l'any que ve.

Bé, inclús amb eixes imprevisions, el Govern de la Generalitat també va fer els seus deures en responsabilitat. Per a què? Per a un marc d'estabilitat, per a continuar creixent i per a continuar generant llocs de treball. El pressupost és un instrument que dóna benestar i dóna prosperitat. El Pla d'estabilitat és un instrument que dóna també prosperitat i que dóna benestar. En definitiva, és un marc de treball per a fer possible que la nostra sanitat, la nostra educació, continuen endavant, i també que la Comunitat Valenciana tinga totes les opcions per a créixer i generar prosperitat. Es tracta d'un instrument, un instrument econòmic i un instrument polític. Què demanem quan portem ací una discussió d'un instrument econòmic i polític? Responsabilitat en les reflexions, en les propostes. Què és el que notem de vegades? Doncs, falta de responsabilitat, la veritat, en estes discussions i en valoracions que es fan fora d'esta cambra.

El Govern de la Generalitat, com no podia ser d'un altra manera, ha presentat el seu pla d'estabilitat. El Govern d'Espanya, la resta de comunitats autònomes han assumit eixa proposta, eixe projecte, hem modificat algunes qüestions. Però, malgrat això, el Govern de la Generalitat continua demanant del Govern d'Espanya algunes qüestions fonamentals, entre altres, entre altres, el finançament de la sanitat en relació a la prestació que dóna en estos moments la Comunitat Valenciana, un finançament que permetria, per exemple, si eixa responsabilitat del Govern d'Espanya es ficara en marxa, no ficar l'impost d'hidrocarburs previst en el Pla d'estabilitat.

També demanem del Govern d'Espanya una inversió constant a la Comunitat Valenciana en relació al seu PIB, és a dir, el 10% de la inversió pressupostària de l'estat que es faça ací a la Comunitat Valenciana. I parlem de les infraestructures i parlem d'inversions fonamentals estratègiques per al desenvolupament de la Comunitat Valenciana.

També demanem un compromís de 270 milions d'euros, d'euros, que és un compromís de governs anteriors i que continuem demanant al govern d'Espanya com a nivells de responsabilitat, també del Govern d'Espanya, amb la Comunitat Valenciana. Perquè el Pla d'estabilitat és un projecte de responsabilitat del Govern de la Generalitat, però també és un projecte de corresponsabilitat del Govern d'Espanya. Necessitem, de fet, en eixe pla d'estabilitat que el Govern d'Espanya continue en la senda mampresa pels governs anteriors d'Espanya, de reformes perquè a la Comunitat Valenciana i a tot Espanya es tinga l'oportunitat de crear llocs de treball, com, per exemple, en estos moments,

amb una dada d'este matí, podem dir una altra vegada a la Comunitat Valenciana: Hui, este matí, hem conegut que a la Comunitat Valenciana hi ha més afiliats que en tota la seua història, 10.000 persones més estan afiliades a la Comunitat Valenciana hui, este matí. I això és una gran notícia.

Eixa és la responsabilitat d'un govern com el nostre pel treball i la prosperitat. La irresponsabilitat és no escoltar les paraules quan el que intenten fer és explicar les qüestions.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustrat s'ndic senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista.

Por favor, señor Pla.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president, transmetre-li també el condol en nom del Grup Socialista.

Mire, senyor Camps, quan algú es veu en l'obligació de presentar un pla de sanejament financer dels seus comptes és perquè els ha gestionat malament, molt malament. En primer lloc.

A vostés els van traure la targeta roja, però roja ben alta. Vull dir en això que som, gràcies a la seua mala gestió, som la comunitat autònoma que ella mateixa acumula més dèficit que tota la resta juntes, 971 milions d'euros; targeta roja. Però, no només això. És que vosté ara va a presentar un pla de sanejament ací que no té res a vore amb el que, finalment, el Consell de Política Fiscal i Financera els ha aprovat.

Per tant, tampoc han superat els exàmens de setembre, no aprovaren els de juny i tampoc els de setembre. I jo voldria saber quines són les raons per les quals el Pla de sanejament financer, aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera, no és el mateix que aquell que vostés van presentar ací a les Corts en el mes de juny.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Hi ha algunes mesures que s'han canviat i hem assumit, però el pla és exactament el mateix. *(Remors)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Pla, té la paraula.

El senyor Pla i Durà:

Mire, senyor Camps, vosté sempre va per darrere dels esdeveniments, sempre. Jo he repetit reiteradament que vosté fins a hui està demostrant ser el pitjor president de la Generalitat de tota la història. Està claríssim. Fins a hui, fins a hui en el seu haver està el fet que el creixement d'esta